

FRAGMENTA IOANNEA THEOLOGICA

ZJEVENÍ SVATÉHO JANA APOKALYPSIS OF SAINT JOHN

Zdroj/Source

NOVÝ ZÁKON
(str. 729-769)

Sýkorův překlad v edici Hejčlově
k tisku upravil, rozčlenil, úvody a poznámkami opatřil Dr. Rudolf Col.
Velehrad. Nakladatelství dobré knihy v Olomouci, 1945.

Josef KOLMAŠ

Praha

SVATBA BERÁNKOVA.

„Radujme se a plesejme a vzdejme Bohu chválu, neboť přišla svatba Beránkova a Nevěsta jeho (Církev) se připravila. A bylo jí dáno, aby se oblékla v jemné plátno běloskvoucí, čisté“ — jemným plátnem totiž jsou spravedlivé skutky světců — i řekl mi: „Napiš: Blahoslavení jsou ti, kteří jsou povoláni k svatební hostině Beránkově.“

Zj. sv. Jana 19, 6–9.

Kolmaš J. (2019): Zjevení svatého Jana. – Fragn. Ioann. Collecta 28: 5-22.

Překlad „Zjevení svatého Jana“ podle Jana Lad. Sýkory publikovaný v edici Jana Hejčla, který k tisku upravil, rozčlenil, úvody a poznámkami opatřil Rudolf Col. *Nový zákon*. Velehrad. Nakladatelství dobré knihy v Olomouci, 1945¹.

Klíčová slova: Zjevení. – Apokalypsa.

Kolmaš J. (2019): Apokalypsis of saint John. – Fragn. Ioann. Collecta 28: 5-22.

The "Apokalypsis of saint John" translated by Jan Lad. Sýkora published in the edition of Jan Hejčl, and adapted, divided, and edited by Rudolf Col. *New Testament*. Velehrad. Publisher of Good Books in Olomouc, 1945.

Keywords: Revelation. – Apokalypsis.

OBSAH

Uvedení do knihy Zjevení svatého Jana (Zjev 1,1-20)	6
Část první: Jan vidí sedm listů (Zjev 2,1 - 3,22)	8
Část druhá: Jan vidí knihy se sedmi pečetěmi (Zjev 4,1 - 8,1)	10
Část třetí: Jan vidí sedm andělů se sedmi troubami (Zjev 8,2 - 11,19)	12
Část čtvrtá: Jan vidí tři nepřátele Církve (Zjev 12,1 - 14,20)	14
Oddíl první: První nepřítel - drak (Zjev 12, 1-18)	14
Oddíl druhý: Druhý nepřítel - mořská šelma (Zjev 13,1-10)	15
Oddíl třetí: Třetí nepřítel - pozemská šelma (Zjev 13,11-18)	15
Oddíl čtvrtý: Vítězství dobra a porážka zla (Zjev 14, 1-20)	16
Část pátá: Jan vidí sedm misek Božího hněvu (Zjev 15,1 - 16,21)	17
Část šestá: Jan vidí záhubu tří nepřátel Církve (Zjev 17,1 - 20,10)	18
Oddíl první: Porážka Babylona (Zjev 17,1 - 19,10)	18
Oddíl druhý: Porážka šelmy a jejích stoupenců (Zjev 19,11-21)	20
Oddíl třetí: Porážka draka (Zjev 20,1-10)	20
Část sedmá: Jan vidí věčné království Boží (Zjev 20,11 - 22,5)	20
Závěr knihy (Zjev 22,6-21)	22

Uvedení do knihy Zjevení svatého Jana (Zjev 1,1-20. NZ str. 725-728).

Knihy "Zjevení svatého Jana", jediná prorocká kniha novozákonní ukončující Písmo svaté Nového Zákona. Zjevením (řecky Apokalypsis) se nazývá proto, že podává zjevení o dějinách Církve, jak byla oznámena apoštolu Janovi ve viděních na strově Patmu v Egejském moři.

¹ *Poznámka editora:* Uvedená kniha však byla fakticky publikovaná zřejmě až v roce 1947, a to i když je v úvodním slově arcibiskupa olomouckého Leopolda Prečana na s. 5 uvedeno datum „1945“, a obdobně i na s. 12, kde je uvedeno datum imprimatur k evangeliím (srv. např. Josef Bartoň: *Moderní český novozákonní překlad*. Doktorská disertační práce. UK Praha, Husitská teologická fakulta, Praha 2008, s. 19. Dostupné na: <https://is.cuni.cz/webapps/zcp/download/140028873>).

Spisovatelem knihy je apoštol Jan, autor čtvrtého evangelia a tří listů ve sbírce listů katolických. Nazývá se prostě Janem, "služebníkem Ježíše Krista" v přesvědčení, že čtenáři knihy, křesťané v Malé Asii, vědí dobře, od koho kniha pochází.

V knize píše autor s takovou vážností, tak důrazně napomíná, kárá, hrozí, trestá duchovní představené (biskupy) křesťanských obcí maloasijských, že tak mohl psát jen ten, jemuž byli oni biskupové poddáni. Tím vrchním pastýřem křesťanů i jejich duchovních představených v Malé Asii v posledním desetiletí prvního století, kdy kniha vznikla, byl jen apoštol Jan, biskup v Efesu.

Nejstarší tradice až téměř do poloviny III. století svědčí pro božský původ této knihy a pro autorství svatého apoštola Jana. Výslovně uvádějí knihu Zjevení jako dílo Janovo Justin, Irenej, Klement Alex., Origenes, Tertullian a další. V polovici III. století pochyboval o apoštolském původu Zjevení Dionysios Alexandrijský, když tvrdil, že kniha obsahuje učení chiliastů (o tisíciletém království Kristově na zemi před koncem světa). Avšak již uvedená svědectví nejstarší tradice od dob přímo poapoštolských a víra Církve na Západě, kde nebylo o pravosti knihy pochybností, brzy nabyla převahy i na Východě.

Z latinských Otců: sv. Hilar, Ambrož, Jeronym, Augustin jsou pevně přesvědčeni, že kniha pochází od apoštola Jana a toto přesvědčení bylo slavnostně prohlášeno na všeobecném církevním sněmu v Tridentu. Avšak i velká část Otců řeckých: sv. Atanáš, Epifan, Didymos Alex., Basil a další přijala kánon tridentského sněmu a s ním tedy i knihu Zjevení.

Podle nejstarší hodnověrné tradice napsal sv. Jan knihu na ostrově Patmu ke konci vlády římského císaře Domiciána. Poněvadž Domicián byl zabit 18. září 96, možno klást vznik knihy mezi léta 94-96, nejspíše do roku 95.

Málokterá novozákonní kniha byla tak různě chápána, a proto tak různě vykládána jako právě kniha Zjevení, a to nejen v jednotlivostech, nýbrž i v celku. Pokud jsou v knize udána přesná časová vymezení, není třeba brát ono určení ve vlastním smyslu, jsou to mnohdy jen čísla náznačná (symbolická). Při výkladu různých (symbolů) ve Zjevení je třeba být velmi opatrným, poněvadž v symbolech jsou některé podrobnosti jen k úplnosti symbolu a k jeho dokreslení, ale jinak nemají zvláštní význam.

ÚVOD DO KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA

Nadpis. Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby sdělil svým služebníkům, co se má vbrzku státi. A (Ježíš) dal to naznačiti svým andělům, které poslal k svému služebníku Janovi. Ten dosvědčuje, co Bůh mluvil a Ježíš Kristus svědčil, všechno, co viděl. Blahoslavený, kdo ta prorocká slova čte a poslouchá a zachovává, co je v nich napsáno, neboť čas je blízko.

Předmluva. Jan sedmi křesťanským obcím v Asii: Milost vám a pokoj od Toho, jenž jest a jenž byl a jenž bude, a od sedmi duchů před jeho trůnem, a od Ježíše Krista. Ten je svědek věrný, prvorozený z mrtvých a vládce nad pozemskými králi. Jemu, který nás miluje a nás očistil od našich hříchů svou krví a který nás učinil královskými kněžími pro Boha, svého Otce, jemu (přísluší) sláva i moc na věky věků! Amen.

Hle, přichází na oblacích! Uzří ho každé oko i ti, kdož ho probodli. A budou kvílit nad ním všechna pokolení země. Ano, stane se to!

"Já jsem Alfa a Omega, (Počátek a Konec), praví Pán Bůh -Ten, jenž jest a jenž byl a jenž bude - Všemohoucí."

Úvodní vidění. Já, Jan, váš bratr a spoluúčastník v soužení, v kralování a v trpělivosti v (Kristu) Ježíši, byl jsem na ostrově jménem Patmos pro slovo Boží a pro svědectví o

Ježíšovi. Tu jsem se v den Páně dostal do vytržení mysli a uslyšel jsem za sebou hlas, mocný jako (zvuk) trouby. Ten pravil: "Co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi křesťanským obcím (v Asii): do Efesu, Smyrny, Pergamu, Thyatiry, Sard, Filadelfie a do Laodiceje!"

I obrátil jsem se, abych viděl, čí hlas se mnou mluví. A když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícňů a mezi (sedmi zlatými) svícny postavu podobnou Synu člověka. Byl oblečen v řízu a opásán na prsou zlatým pásem: jeho hlava a vlasy byly bílé jako sněhobílá vlna, jeho oči byly jako plamen ohně: a jeho nohy byly jako žhavý kov v rozpálené peci, a jeho hlas jako hukot veliké vody. A v své pravici držel sedm hvězd. Z jeho úst vycházel ostrý, dvojsečný meč a jeho obličej zářil, jako když slunce svítí v plné své záři.

A při pohledu naň jsem padl jako mrtvý k jeho nohám. I položil svou pravici na mne a řekl: "Neboj se! Já jsem První a Poslední a Živý. Byl jsem mrtev, a hle, žiji na věky věků. Mám klíče od smrti a k místu mrtvých, Napiš tedy, co jsi viděl, co jest a co se má potom stát. Tajemství sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a sedm zlatých svícňů (znamená): Sedm hvězd jsou andělé sedmi křesťanských obcí a sedm svícňů je sedm křesťanských obcí."

Část 1. Jan vidí sedm listů (Zjev 2,1- 3, 22. NZ str. 731-737).

List biskupu v Efesu. "Andělu křesťanské obce v Efesu napiš:

Toto praví Ten, jenž drží sedm hvězd v své pravici, jenž chodí mezi sedmi zlatými svícny: Znáš tvé skutky i tvou námahu a tvou trpělivost, i to, že nemůžeš snést zlé (lidi) a prozkoumal jsi ty, kdo se vydávají za apoštoly, a nejsou jimi, a shledal jsi, že jsou lháři. Vím, že jsi trpělivý a trpěl jsi pro jméno mé, a neochabl jsi. Přesto ti vytýkám, že jsi opustil lásku, kterou jsi zprvu měl. Považ tedy, z jaké výše jsi klesl! Čiň pokání a jednej jako dříve! Jinak přijdu na tebe a pohnu tvým svícнем z jeho místa, jestliže neučiníš pokání. Ale to máš, že nenávidíš jednání mikulášovců, které také já nenávidím.

Kdo má uši, poslyš, co Duch mluví ke křesťanským obcím: Vítězi dám jísti ze stromu života v ráji svého Boha."

List biskupu ve Smyrně. "Andělu křesťanské obce ve Smyrně napiš:

Toto praví Ten, jenž je První a Poslední, jenž byl mrtev ale ožil: Znáš tvé soužení a tvou chudobu, přesto jsi však bohat. Vím, že tě tupí ti, kdož o sobě praví, že jsou židé, ale nejsou jimi, nýbrž jsou obcí satanovou. Nic se neboj toho, co budeš trpěti! Hle, d'ábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli podrobeni zkoušce, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až do smrti, a dám ti korunu života!

Kdo má uši, poslyš, co Duch mluví ke křesťanským obcím: Vítězi neuškodí druhá smrt."

List biskupu v Pergamu. "Andělu křesťanské obce v Pergamu napiš:

Toto praví ten, jenž má ostrý, dvojsečný meč: Vím, kde bydlíš. Tam, kde je trůn satanův. Držíš se mého a nezapřel jsi víru ve mne ani ve dnech, kdy byl můj věrný svědek Antipas usmrcen u vás, tam v sídle satanově. Přesto ti něco vytýkám: Máš tam některé zastánce učení Balaama, který radil Balakovi, aby svedl izraelské syny k požívání masa obětovaného modlám a k smilstvu. Tak máš i ty některé, kteří se podobně drží učení mikulášovců. Čiň tedy pokání! Jinak přijdu brzy na tebe a budu bojovat proti nim mečem svých úst.

Kdo má uši, poslyš, co Duch mluví ke křesťanským obcím: Vítězi dám skrytou mannu a dám mu bílý kamének a na kaménku bude napsáno nové jméno, jež nikdo nezná, leda ten, kdo (kamének) přijímá."

List biskupu v Thyatiře. "Andělu křesťanské obce v Thyatiře napiš:

Toto praví Syn Boží, jenž má oči jako ohnivý plamen a nohy podobné žhavému kovu: Znáš tvé skutky, tvou lásku, tvou víru, tvou službu lásky a trpělivosti i tvé skutky, z nichž poslední ještě převyšují první. Ale (přece) ti vytýkám, že necháváš ženu Jezabelu, která se vydává za prorokyni, učiti a sváděti mé služebníky k smilstvu a k požívání věcí obětovaných modlám. A dal jsem jí lhůtu k pokání. Ale nechce se kajícně obrátit od svého smilstva. Hle, sešlu na ni nemoc: a ti, kdož s ní cizoloží, budou ve velmi velikém souzení, jestliže se kajícně neobrátil od svých skutků, a jejich dítky nechám zemřítí násilnou smrtí. Všechny křesťanské obce poznají, že já jsem Ten, jenž prozkoumává ledví a srdce. Každému z vás odplatím podle vašich skutků.

Vám pak ostatním v Thyatiře, kteří se nedrží toho učení a nepoznali, jak říkají, hlubokost satanovu, pravím: Nevložím na vás jiné břemeno. Držte se jen pevně toho, které máte, dokud nepřijdu!

A kdo zvítězí a bude se pevně držet mých skutků až do konce, tomu dám moc nad pohany, a bude je řídit železnou berlou a jako hrncířskou nádobu je rozbije. Tu moc i já jsem přijal od svého Otce. Dám mu i jitřenku.

Kdo má uši, poslyš, co Duch mluví ke křesťanským obcím!"

List biskupu v Sardách. "Andělu křesťanské obce v Sardách napiš:

Toto praví Ten, jenž má sedm duchů Božích a sedm hvězd: Znáš tvé skutky, že jsi podle jména živ, ale jsi mrtev. Probud' se a posilni ten zbytek, který je na vymření! Shledávám totiž, že tvé skutky před mým Bohem nejsou úplné. Proto pomni, jak jsi přijal a slyšel! Zachovávej to a dej se na pokání! Nebudeš-li však bdíti, přijdu (na tebe) jako zloděj a nezvíš, kterou hodinu přijdu na tebe. Máš však v Sardách několik osob, které neposkvrnily svá roucha. Ty budou choditi se mnou v bílém rouchu, neboť jsou (toho) hodny.

Vítěz bude oblečen v takové bílé roucho a nevymaže jeho jméno z knihy, ale vyznáš jeho jméno před svým Otcem a před Jeho anděly.

Kdo má uši, poslyš, co Duch mluví ke křesťanským obcím!"

List biskupu ve Filadelfii. "Andělu křesťanské obce ve Filadelfii napiš:

Toto praví ten Svatý, ten Opravdový, jenž má klíč Davidův, jenž otvírá, a nikdo nezavře; zavírá, a nikdo neotevře: Znáš tvé skutky. Hle, nechal jsem před tebou dveře otevřené, a nikdo je nemůže zavřít, neboť malou máš moc, a přece jsi zachoval mé slovo a nezapřel jsi mé jméno. Hle, dám ti z obce satanovy některé z těch, kdož o sobě praví, že jsou židé, a nejsou jimi, nýbrž lžou. Hle, ty přimějí (k tomu), aby se ti přišli poklonit před tvými nohama a poznali, že já jsem si tebe zamiloval. Poněvadž jsi zachoval mé slovo k trpělivosti, i já tě zachovám od hodiny pokušení, která přijde na celý svět, aby podrobila zkoušce obyvatele země. (Hle,) přijdu brzy. Drž, co máš, aby nikdo nevzal tvou korunu!

Vítěze učiním sloupem v chrámě svého Boha a (z něho) už nikdy nevyjde: a na něj napíše jméno svého Boha a jméno města Boha svého, nového to Jerusalema, který sestupuje z nebe od mého Boha, i své nové jméno.

Kdo má uši, poslyš, co Duch mluví ke křesťanským obcím!"

List biskupu v Laodiceji. "Andělu křesťanské obce v Laodiceji napiš:

Toto praví Ten, jenž jest Amen, věrný a spolehlivý svědek, počátek Božího tvorstva: Znáš tvé skutky, že nejsi ani studený ani teplý. Kéž bys byl studený nebo teplý! Takto však, poněvadž jsi vlažný, a nejsi ani teplý ani studený, vyvrhnu tě ze svých úst. Neboť pravíš: "Jsem bohat, mám hojnost a nic už nepotřebuji", a nevíš, že jsi ubožák politováníhodný, chudý, slepý a nahý. Radím ti: Kup si ode mne zlato ohněm vyzkoušené, abys zbohatl, a bílá roucha, aby ses oblékl, aby nebylo vidět tvou hanebnou nahotu, a masť, aby sis pomazal své

oči a viděl! Já kárám a trestám ty, které miluji. Buď tedy horlivý a dej se na pokání! Hle, stojím u dveří a tluku. Uslyší-li někdo můj hlas a otevře mi dveře, vejdu k němu a budu s ním hodovati a on se mnou.

Vítěze nechám seděti vedle sebe na svém trůně, jak i já po vítězství sedím se svým Otcem na jeho trůně.

Kdo má uši, poslyš, co Duch mluví ke křesťanským obcím!"

Část 2. Jan vidí knihy se sedmi pečetěmi (Zjev 4,1 - 8,1. NZ str. 737-743).

Úvodní vidění vznešenosti Boží.

Potom jsem měl vidění: Hle, dveře (byly) otevřeny v nebi, a hlas, který jsem dříve slyšel jako zvuk trouby mluvíti se mnou, pravil: "Vystup sem a ukáži ti, co se má v budoucnu státi." A hned jsem se dostal do vytržení mysli. A hle, trůn stál v nebi a na trůně Někdo seděl. A Ten, jenž seděl, podobal se na pohled jaspisu a karneolu. Kolem trůnu byla duha, jež vypadala jako smaragd.

A kolem trůnu bylo (jiných) čtyřiaadvacet trůnů a na těch sedělo čtyřiaadvacet starců v bílých rouších a se zlatými korunami na hlavách. A z trůnu vycházely blesky a dunivé hromobití: sedm pochodní hořelo před trůnem: to jest sedm duchů Božích. A před trůnem (bylo) jakoby skleněné moře, podobné křišťálu. Uprostřed před trůnem a kolem trůnu byly čtyři bytosti, plné očí vpředu i vzadu. První bytost se podobala lvu, druhá bytost se podobala teleti, třetí bytost měla tvář jako člověk, čtvrtá bytost se podobala orlu v letu. A tyto čtyři bytosti měly každá šest křídel a koldokola vně i uvnitř byly plny očí a bez ustání ve dne i v noci říkaly: "Svatý, svatý, svatý je Pán Bůh všemohoucí, jenž byl, jenž jest a jenž bude."

A když bytosti vzdávaly slávu, čest a díky Tomu, jenž seděl na trůně a jenž žije na věky věků, padalo těch čtyřiaadvacet starců před sedícím na trůně a klaněli se Tomu se slovy: "Hoden jsi, Pane a Bože náš, aby se ti dostalo slávy, cti a moci, neboť ty jsi stvořil všechno a z tvé vůle to povstalo a bylo stvořeno."

Knihy se sedmi pečetěmi.

A po pravici Toho, jenž seděl na trůně, jsem spatřil knihu popsanou uvnitř i vně a zapečetěnou sedmi pečetěmi. A uzřel jsem silného anděla, který volal mocným hlasem: "Kdo je hoden otevřít knihu a rozlámati její pečetí?" A nikdo ani na nebi ani na zemi ani pod zemí nebyl s to knihu otevřít. I plakal jsem velice, že nikdo nebyl shledán hodným knihu otevřít a do ní se podívat.

Knihy odevzdána Beránkovi.

Ale jeden ze starců mi řekl: "Neplač! Hle, zvítězil lev z kmene Judova, ratolest z Davida. On otevře knihu i sedm jejích pečetí." I spatřil jsem uprostřed mezi trůnem a čtyřmi bytostmi a mezi starci státi Beránka jako zabitého. Měl sedm rohů a sedm očí, to jest sedm duchů Božích, kteří byli posláni na celou zemi. Ten přistoupil a vzal knihu z pravice Toho, který seděl na trůně.

A když knihu vzal, padly ony čtyři bytosti a čtyřiaadvacet starců před Beránkem. Každý z nich měl citeru a zlaté misky, plné vonného kadidla - to jsou modlitby svatých. A zpívali píseň novou: "Hoden jsi (Pane) vzít knihu a rozlámati její pečetí, neboť jsi byl zabit a svou krví jsi vykoupil pro Boha nás ze všech pokolení a jazyků, z každého lidu a národa. Učinil jsi nás pro našeho Boha královskými kněžími a budeme kralovati na zemi."

I podíval jsem se a uslyšel jsem kolem trůnu a kolem těch bytostí a starců hlas mnoha andělů: bylo jich na tisíce. Mocným hlasem volali: "Hoden je Beránek, jenž byl zabit, aby dostal moc, bohatství, moudrost, sílu, čest, slávu a chválu!"

A veškeré tvorstvo na nebi i na zemi, pod zemí i na moři, a co nich žije, všechny jsem uslyšel říkati: "Tomu, jenž sedí na trůně a Beránkovi (budiž) chvála, čest, sláva a moc na věky věků!" A čtyři bytosti pravily: Amen! A čtyřadvacet starců padlo na tvář a klanělo se Tomu, jenž žije na věky věků.

Beránek otvírá první pečeť.

I spatřil jsem, jak Beránek otevřel první ze sedmi pečetí a uslyšel jsem první z těch bytostí, jak volá jako hromovým hlasem: "Pojď a viz !" I podíval jsem se, a hle, bílý kůň! Na něm sedící jezdec měl luk. Byla mu dána koruna a vytáhl jako vítěz, aby zvítězil.

Otvírá druhou pečeť.

A když otevřel pečeť druhou, uslyšel jsem, jak druhá bytost praví: "Pojď a viz!" I objevil se jiný kůň, ohnivý, a jezdcí na něm bylo dáno, aby zbavil zemi pokoje a aby se (lidé) navzájem pobíjeli: a byl mu dán veliký meč.

Otvírá třetí pečeť.

A když otevřel pečeť třetí, uslyšel, jak třetí bytost praví: "Pojď a viz!" I podíval jsem se, a hle, černý kůň! Jezdec na něm držel v své ruce vážky. A uslyšel jsem hlas, který uprostřed těch čtyř bytostí praví: "Mírka pšenice za denár a tři mírky ječmene za denár, ale vínu a oleji neuškodí!"

Otvírá čtvrtou pečeť.

A když otevřel pečeť čtvrtou, uslyšel jsem hlas čtvrté bytosti: "Pojď a viz !" I podíval jsem se, a hle, plavý kůň! Jezdec na něm se jmenoval "Smrt" a v jeho doprovodu byla říše mrtvých. Jemu byla dána moc nad čtvrtinou země, aby ji vyhubil mečem a hladem, morem a pozemskými šelmami.

Otvírá pátou pečeť.

A když otevřel pečeť pátou, ušel jsem pod oltářem duše těch, kteří byli usmrceni pro slovo Boží a pro svědectví, které svědčili. I zvolali mocným hlasem: "Jak dlouho ještě, Pane, Svatý a Opravdový, nebudeš souditi a mstiti naši krev nad obyvateli země?" A bylo každému (z nich) dáno bílé roucho a řeklo se jim, aby ještě posečkali krátký čas, až budou v plném počtu jejich spoluslužebníci a bratři, kteří jako oni mají býti usmrceni.

Otvírá šestou pečeť.

A když otevřel pečeť šestou, podíval jsem se, a hle, nastalo veliké zemětřesení. Slunce zčernalo jako žíněný šat a celý měsíc byl jako krev: nebeské hvězdy spadly na zem, jako když fíkovník zhazuje své padavky, klátí-li jím veliký vítr. Nebeská klenba zmizela, jako když se svine svitek, a všechny hory i všechny ostrovy se pohnuly ze svého místa. A králové světa, velmoži, vládcové, boháči, mocní a všichni, otroci i páni, ukryli se v jeskyních a v horských skalách a pravili k horám a skalám: "Padněte na nás a ukryjte nás před Tím, jenž sedí na trůně, a před hněvem Beránkovým! Nadešel totiž ten veliký den jejich hněvu, a kdo bude moci obstát?"

Zázračná ochrana.

Potom jsem spatřil čtyři anděly státi na čtyřech stranách světových. Drželi čtyři větry zemské, aby nevyšly na zem ani na moře ani na žádný strom. A spatřil jsem jiného anděla vystupovati s pečetí Boha živého od východu slunce. Ten zvolal mocným hlasem ke čtyřem andělům, jimž byla dána moc škoditi zemi a moři: "Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud nepoznameníme služebníky Boha našeho na jejich číslech!" I uslyšel jsem počet

poznámenaných: sto čtyřiačtyřicet tisíc poznámenaných ze všeho pokolení synů Izraelových: z pokolení Judova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Rubenova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Gadova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Aserova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Neftalimova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Manassesova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Simeonova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Leviova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Issacharova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Zabulonova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Josefova dvanáct tisíc poznámenaných, z pokolení Benjaminova dvanáct tisíc poznámenaných.

Svatí před trůnem Božím.

Potom jsem spatřil veliký zástup, který nikdo nemohl spočítat, ze všech národů a pokolení, kmenů a jazyků. Stáli před trůnem a před Beránkem v bílých rouších a s palmami v rukácha a volali mocným hlasem: "Spasil nás Bůh náš, jenž sedí na trůně, Beránek!" A všichni andělé stáli okolo trůnu, okolo starců a těch čtyř bytostí. Ti padli před trůnem na tvář a klaněli se Bohu se slovy: "Amen! Chvála, sláva, moudrost, dík a čest, moc a síla Bohu našemu na věky věků! Amen!"

Část 3. Jan vidí sedm andělů se sedmi troubami (Zjev 8,2 - 11,19. NZ, str. 744-749).

Vidění sedmi andělů.

I spatřil jsem, jak bylo dáno sedmi andělům, kteří stáli před Bohem, sedm trub. Potom přišel jiný anděl a postavil se se zlatou kadidelnicí k oltáři: a bylo mu dáno mnoho kadidla, aby je položil s modlitbami všech věřících na zlatý oltář před trůnem Božím. I vystoupil před Boha z ruky andělovy dým z kadidla s modlitbami věřících. A tu anděl vzal kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a svrhl na zem. I nastalo hřímavé hromobití, blýskání a veliké zemětřesení. A těch sedm andělů se sedmi troubami se připravilo, aby zatroubili.

První anděl troubí.

I zatroubil první anděl. A nastalo krupobití a oheň smíšený s krví a bylo to vrženo na zem. Třetina země shořela, třetina stromů shořela a všechna zelená tráva shořela.

Druhý anděl troubí.

I zatroubil druhý anděl. A něco jako veliká hora, planoucí ohněm, bylo vrženo do moře. Třetina moře se obrátila v krev, třetina tvorstva, která žila v moři, pomřela, a třetina loďstva vzala za své.

Třetí anděl troubí.

I zatroubil třetí anděl. Tu spadla z nebe veliká hvězda, hořící jako pochodeň. Spadla na třetinu řek a na prameny vod. A jméno té hvězdy zní "Pelyněk". I stala se třetina vod pelyněkem, a mnoho lidí zemřelo z té vody, neboť zhořkla.

Čtvrtý anděl troubí.

I zatroubil čtvrtý anděl. Tu byla zasažena ranou třetina slunce, třetina měsíce a třetina hvězd, takže se třetina jich zatměla a třetina dne nebyla jasná, podobně i třetina noci.

A podíval jsem se a uslyšel jsem jednoho orla letěti uprostřed ovzduší a volat silným hlasem: "Běda, běda, běda obyvatelům země, pro ostatní zvuky trub tří andělů, kteří (ještě) mají troubiti!"

Pátý anděl troubí.

I zatroubil pátý anděl. Tu jsem spatřil hvězdu, která spadla z nebe na zem. Té byl dán klíč od jícnu propasti. I otevřela jícen a z jícnu vystoupil kouř jako z veliké peci, takže se slunce i ovzduší zatmělo dýmem z jícnu. A z kouře z jícnu vyletěly na zem kobyly. Těm byla dána moc, jakou mají štíři na zemi, a bylo jim řečeno, aby neškodily na zemi trávě ani žádné zeleni ani žádnému stromu, jenom lidem, kteří nemají znamení Boží na svém čele. Dále jim bylo zakázáno je usmrcovat: měly je jen trápiti po pět měsíců. I působily bolest, jako ji působí štír, když uštkne člověka.

A v těch dnech budou lidé hledati smrt, a nenaleznou ji: budou si přát umřítí, ale smrt uteče od nich.

A svou podobou se ty kobyly podobaly koním připraveným k boji. Na jejich hlavách byly jako koruny podobné zlatu a jejich obličej se podobaly lidskému obličejí. Žíně měly jako ženské vlasy a zuby jejich byly jako lví, a měly pancíře jako ze železa. Šum jejich křídel se podobal šramotu vozů s mnoha koňmi běžícími do války. Ocasy a též žihadla měly jako štíři a ve svých ocasech měly sílu škoditi lidem po pět měsíců.

Králem nad sebou měly anděla propasti, který se hebrejsky nazýval Abaddon, řecky Apollyon a latinsky se nazýval Exterminans. Jedno "běda" pominulo, hle, ještě dvě "běda" mají přijít!"

Šestý anděl troubí.

I zatroubil šestý anděl, Tu jsem uslyšel jeden hlas ze čtyř rohů zlatého oltáře, který je před Bohem, jak praví šestému andělu s troubou: "Odvaž ty čtyři anděly, kteří jsou přivázáni při veliké řece Eufratu!"

I byli odvázáni ti čtyři andělé, kteří byli připraveni na hodinu, den, měsíc a rok, aby usmrtili třetinu lidí. A počet jezdecka byl dvě stě milionů. Toto číslo jsem slyšel.

A tak jsem spatřil ve vidění koně a na nich jezdce. Měli pancíře ohnivé a hyacintové a žluté jako síra. Hlavy koňů byly jako hlavy lví a z jejich tlam vycházel oheň, kouř a síra. Těmito třemi ranami: ohněm, kouřem a sírou, které vycházely z jejich tlamy, byla zabita třetina lidí, neboť síla koní je v jejich tlamách a v jejich ocasech. Jejich ocasy jsou totiž podobny hadům, kteří mají hlavy a jimi škodí.

Ale ostatní lidé, kteří nebyli zabiti těmito ranami, neobrátili se od skutků svých rukou, nýbrž se klaněli (dále) zlým duchům, modlám ze zlata, ze stříbra, z mědi, z kamene a ze dřeva, ačkoli tyto nemohou ani viděti ani slyšeti ani choditi. A neobrátili se od svého vraždění ani od svých čarů ani od svého smilstva ani od svých krádeží.

Anděl s otevřenou knihou.

I spatřil jsem jiného anděla silného sestupovati z nebe. Byl přioděn oblakem a nad jeho hlavou byla duha a jeho obličej zářil jako slunce a jeho nohy byly jako ohnivé sloupy. V ruce držel otevřenou knihu. I postavil pravou nohu na moře, levou pak na zem a zvolal silným hlasem, jako když řve lev. Na jeho hlas zaznělo svými hlasy sedm hromů. A když těch sedm hromů doznělo, chtěl jsem psáti, ale uslyšel jsem z nebe hlas, jak mi praví: "Zapečet, co sedm hromů mluvilo, a nepiš to!"

A ten anděl, kterého jsem dříve spatřil státi na moři a na zemi, pozvedl svou pravici k nebi a přísahal při Tom, jenž žije na věky věků, jenž stvořil nebe a co je v něm, při zemi a co je na ní, při moři a co je v něm: "Již nebude dána lhůta. Ale ve dnech, až začne troubit sedmý anděl, naplní se Boží tajemství, jak to zvěstoval svým služebníkům, prorokům."

A ten hlas, který jsem už slyšel z nebe, opět mluvil se mnou a pravil: "Jdi a vezmi tu otevřenou knížku z ruky anděla, stojícího na moři a na zemi!" I šel jsem k andělovi a řekl jsem mu, ať mi dá tu knížku. A on mi řekl: "Vezmi ji a polkni! V žaludku ti bude sice hořko,

ale v tvých ústech bude sladko jako po medu." I vzal jsem knížku z ruky andělovy a spolkl jsem ji. V ústech mi bylo sladko jako po medu, ale když jsem ji snědl, pocítil jsem v žaludku hořkost. I řekl mi: "Musíš opět prorokovati proti mnoha národům, kmenům, jazykům a králům."

Měření chrámu.

I byla mi dána třítina podobná holi a řeklo se mi: "Vstaň a změř Boží chrám, oltář i ty, kdo se v něm klanějí Bohu, ale vynech vnější chrámovou předsíň. Tu neměř, neboť byla dána pohanům, a ti budou dvaadvacát měsíců šlapati po svatém městě."

Vidění dvou svědků.

"A dám svým dvěma svědkům (rozkaz), a budou prorokovati v kajícím šatu tisíc dvě stě šedesát dní. To jsou ty dvě olivy a ty dva svícny, stojící před Pánem země. A chce-li jim někdo ublížit, vyrazí oheň z jejich úst a stráví jejich nepřátele: ano, chce-li jim někdo ublížit, bude též takto usmrčen. Ti mají moc zavřít nebe, aby nepršelo ve dny jejich prorokování. Mají moc nad vodami obracet je v krev a bítí zemi jakoukoli ranou, kolikrát by chtěli."

"Až pak skončí své svědectví, počne šelma, vystupující z propasti, válku proti nim a přemůže je a usmrtí. A jejich těla budou ležeti na ulicích velikého města, které se obrazně nazývá Sodoma a Egypt, kde také jejich Pán byl ukřižován. I budou se dívat na jejich těla lidé z kmenů, pokolení, jazyků a národů po tři a půl dne a nedovolí, aby jejich těla byla pochována do hrobu. Obyvatelé země se budou nad nimi radovati a veseliti a budou si navzájem posílati dary, poněvadž ti dva proroci trápili obyvatele země."

Ale po půltřetí dni vešel do nich od Boha duch života. I postavili se na nohy, a veliká bázeň se zmocnila těch, kdož je viděli. A uslyšeli mocný hlas z nebe, jak jim praví: "Vstupte sem!" I vystoupili před očima svých nepřátel v oblace do nebe. A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení: desetina města se zřítla a sedm tisíc lidí bylo při tom zemětřesení usmrčeno. Ostatní se však zalekli a vzdali čest Bohu na nebi.

Druhé "běda" pominulo. Hle, třetí "běda" přijde brzy!

Sedmý anděl troubí.

I zatroubil sedmý anděl. Tu se ozvaly v nebi mocné hlasy a volaly: Královské moci nad tímto světem se dostalo Pánu našemu a jeho Pomazanému, a bude kralovati na věky věků. Amen." A těch čtyřadvacet starců sedících na svých trůnech před Bohem padlo na tváře a poklonilo se Bohu se slovy: "Pane, Bože všemohoucí, jenž jsi a jenž jsi byl a jenž budeš, děkujeme ti, že jsi převzal svou velikou moc a ujal ses vlády. Neboť se rozhněvaly národy, a přišel tvůj hněv i čas soudit mrtvé, abys odměnil své služebníky: proroky a světce i ty, kdož ctí tvoje jméno, malé i velké, a abys zničil ty, kdož zkazili zemi."

I otevřel se Boží chrám na nebi a ukázala se archa úmluvy v jeho chrámě: nastalo blýskání, hromobití, zemětřesení a veliké krupobití.

Část 4. Jan vidí tři nepřátele Církve (Zjev 12,1 - 14, 20).

Oddíl 1. První nepřítel - Drak (Zjev 12,1-18, NZ str.750-752).

Zjevení ženy a draka.

I ukázalo se na nebi veliké znamení: Žena ozářená sluncem, pod jejíma nohama měsíc a na její hlavě koruna z dvanácti hvězd. A jsouc v pozhnaném stavu, křičela v svých porodních bolestech a těžce pracovala k porodu.

I ukázalo se jiné znamení na nebi: Hle, velký drak, ohnivý, se sedmi hlavami a desíti rohy a na jeho hlavách sedm korun a jeho ocas táhl (za sebou) třetinu nebeských hvězd a pak je hodil na zem.

A ten drak se postavil před ženu, která měla porodit, aby hned po porodu pohltil její dítě. I porodila dítě mužského pohlaví, jež mělo řídit všechny národy železnou berlou. Avšak to její dítě bylo vzato k Bohu na jeho trůn. A žena utekla na poušť, a tam jí připravil Bůh místo, aby ji tam živil po tisíc dvě stě šedesát dní.

Vítězný boj Michaela s drakem.

I nastal veliký boj v nebi. Michael se svými anděly bojoval proti draku. A bojoval drak i jeho andělé, ale nepřemohli (je) a ztratili své místo v nebi. I byl svržen ten veliký drak, ten starý had, zvaný ďáblem a satanem, jenž svádí celý svět: byl svržen na zem a s ním byli svrženi i jeho andělé.

A uslyšel jsem mocný hlas v nebi volati: "Nyní přišla spása, moc a království Boha našeho i moc jeho Pomazaného, neboť byl svržen žalobník našich bratří, který žaloval na ně před Bohem naším ve dne i v noci. Oni zvítězili nad krví Beránkovou a slovem svého svědectví a nemilovali svůj život až k smrti. Proto se veselte, nebesa a jejich obyvatelé! Běda zemi a moři, neboť ďábel sestoupil s velikou zlostí k vám! Ví, jak krátkou má lhůtu."

Boj draka s ženou.

Jakmile drak viděl, že je svržen na zem, pronásledoval tu ženu, která porodila hošíka. Ale ženě byla dána dvě křídla toho velikého orla, aby letěla na poušť na své místo, kde měla být živena po čas a po časy a po půl času, jsouc vzdálena od hada. I vychrlil had ze své tlamy na ženu mocný proud vody, aby ji tím proudem strhl. Ale země přispěla ženě na pomoc: otevřela svůj jícen a pohltila proud, který drak vychrlil ze své tlamy. I rozzlobil se drak na ženu a vzdálil se, aby bojoval s ostatními jejími dětmi, které plní Boží přikázání a drží se pevně svědectví Ježíše Krista. A postavil se na mořském písku.

Oddíl 2. Druhý nepřítel - mořská šelma (Zjev 13,1-10. NZ str. 752).

I spatřil jsem vystupovat z moře šelmu. Měla sedm hlav a sedm rohů: na jejích rozích (bylo) deset korun a na jejích hlavách rouhavá slova. A ta šelma, kterou jsem viděl, podobala se levhartovi. Její nohy byly jako nohy medvědí a její tlama jako tlama lví. I dal jí drak svou sílu i svůj trůn i svou velikou moc. A jednu z jejích hlav jsem viděl jako zbitou na smrt, ale její smrtelná rána se zahojila. Celá země šla s údivem za šelmou: a poklonili se draku, jenž dal tu moc šelmě. Také se poklonili šelmě se slovy: "Kdo je podoben šelmě a kdo s ní může bojovat?"

A byla jí dána tlama, která zpupně a rouhavě mluvila, a byla jí dána moc tak činiti po dva a čtyřicet měsíců. I otevřela svou tlamu, aby se rouhala Bohu, jeho jménu, jeho stánku i obyvatelům nebes. A bylo jí dovoleno válčiti se světci a přemoci je. Jí byla dána moc nade všemi pokoleními, kmeny, jazyky a národy, takže se jí klaněli všichni obyvatelé země: jejich jména však nejsou zapsána od počátku světa u Beránka v knize života.

Má-li kdo uši, poslyš: Odvede-li kdo jiné do zajetí, do zajetí půjde: zabije-li kdo jiné mečem, mečem musí býti zabit. Tu platí trpělivost a víra svatých.

Oddíl 3. Třetí nepřítel - pozemská šelma (Zjev 13, 11-18, NZ, str. 753).

A spatřil jsem jinou šelmu, jak vystupuje ze země. Měla dva rohy jako beran a mluvila jako drak. Prováděla totéž násilí jako ona první šelma, a to před její tváří. Popouzela zemi i její obyvatele k tomu, aby se klaněli první šelmě, jejíž smrtelná rána se zahojila. I činila

veliké divy, takže způsobila, aby se i oheň z nebe snesl snesl na zem před lidmi. A divy, které jí bylo dovoleno činiti před šelmou, sváděla obyvatele země, aby udělali obraz té šelmy, která má ránu od meče, a zůstala na živu. A bylo jí dovoleno vdechnouti do obrazu té šelmy ducha, aby obraz šelmy také mluvil a způsobil, aby byli zabiti všichni, kdož by se neklaněli obrazu šelmy. Všechny malé i velké, bohaté i chudé, pány i otroky, přiměla k tomu, aby si učinili znamení na svá pravé ruce nebo na svém čele a aby nikdo nemohl něco koupiti nebo prodati, leda kdo měl znamení, buď jméno šelmy nebo číslo jejího jména.

Tu je potřebí moudrosti! Kdo má rozum, sečti číslo šelmy, neboť je to číslo člověka, a číslo jeho je šest set šestašedesát.

Oddíl 4. Vítězství dobra a porážka zla (Zjev 14,1-20, NZ str. 752-755).

Beránek a jeho věrní.

I podíval jsem se, a hle, Beránek stál na hoře Sionu a s ním sto čtyřiačtyřicet tisíc těch, kdož měli jeho jméno a jméno jeho Otce napsáno na svých čelech. A uslyšel jsem z nebe hlas jako hukot velkých vod a jako rachot mocného hromu. A ten hlas, který jsem slyšel, zněl jako zpěv pěvců, hrajících na své citery. I zpívali jakoby novou píseň před trůnem a před čtyřmi bytostmi a před starci. A nikdo se nemohl naučiti té písni kromě těch sto čtyřiačtyřiceti tisíc, kteří jsou vykoupeni ze světa. To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, neboť jsou panici. Ti jdou za Beránkem, kamkoli jde. Oni byli vykoupeni z lidí jako prvotiny pro Boha a pro Beránka a z jejich úst nevyšla lež, neboť jsou bez poskvrny před trůnem Božím.

Tři andělé ohlašují Boží soud.

A spatřil jsem jiného anděla, jak letí uprostřed ovzduší a má věčné evangelium, aby je zvěstoval obyvatelům země, a to každému národu a pokolení, jazyku a kmenu. Volal mocným hlasem: "Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nadešla hodina jeho soudu a pokloňte se Tomu, jenž stvořil nebe a zemi, moře a prameny vod!"

A za ním šel druhý anděl a pravil: "Padl, padl ten veliký Babylon, který žárem vína svého smilstva opájel všechny národy."

Za nimi šel (ještě) třetí anděl a volal mocným hlasem: "Kdo se bude klaněti šelmě a jejímu obrazu a přijme její znamení na své čelo nebo na svou ruku, bude také pít z vína Božího hněvu, které bude smíšeno nerozředěné v kalichu jeho hněvu, a bude trápen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. A jejich trápení bude jako dým vystupovati na věky věků, a nebudou míti odpočinku ve dne ani v noci ti, kdož se klaněli šelmě a jejímu obrazu a kdož přijmou znamení jejího jména. Tu se ukazuje trpělivost věřících, kteří zachovávají Boží přikázání a víru v Ježíše."

I uslyšel jsem hlas z nebe, který pravil ke mně: "Napiš: Blahoslavení mrtví, kteří umírají v Pánu! Od té chvíle mají, jak praví Duch, odpočinouti od svých námah, neboť jejich skutky jdou za nimi."

Tři andělé oznamují žně Boží spravedlnosti.

I podíval jsem se, a hle, bílý oblak, a na oblaku seděl někdo, jenž byl podoben Synu člověka: na hlavě měl zlatou korunu a v ruce ostrý srp.

A jiný anděl vyšel z chrámu a volal mocným hlasem na toho, jenž seděl na oblaku: "Pusť svůj srp a žni, neboť nadešla hodina žní, poněvadž uzrál plod země!" Ten, jenž seděl na oblaku, pustil svůj srp na zem a země byla požata.

A vyšel druhý anděl z nebeského chrámu a měl také ostrý srp.

A ještě jiný anděl vyšel od oltáře, maje moc nad ohněm, a zvolal mocným hlasem na toho, jenž měl ostrý srp: "Pusť svůj ostrý srp a seber hrozny z vinice pozemské, neboť jejich hrozny jsou zralé!" I pustil anděl svůj ostrý srp na zem, sebral hrozny z vinice pozemské a

hodil je do velikého lisu Božího hněvu. A ten lis byl tlačěn mimo město a z lisu tekla krev až po uzdy koní do vzdálenosti tisíce šesti set honů.

Část 5. Jan vidí sedm misek Božího hněvu (Zjev 15,1 až 16, 21. NZ str. 756-758).

Sedm andělů s posledními ranami.

A spatřil jsem jiné znamení na nebi, veliké a podivuhodné: sedm andělů s posledními sedmi ranami. Jimi se měl totiž vyčerpati Boží hněv.

A spatřil jsem něco jako skleněné moře, smíšené s ohněm, a vítěze nad šelmou a jejím obrazem i číslem jejího jména, jak stojí s cíterami Božími nad skleněným mořem a zpívají píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu: "Veliké a podivuhodné jsou tvé skutky, Pane, Bože všemohoucí! Spravedlivé a přímé jsou tvoje cesty, Králi národů! Kdo by se neměl báti tebe, Pane, a neměl velebiti tvé jméno? Neboť ty jediný jsi svatý! Vždyť všichni národové přijdou a pokloní se před tebou, poněvadž tvoje soudy přišly najevo."

A potom jsem se podíval, a hle, otevřel se v nebi chrám se stánkem úmluvy, a z chrámu vyšlo sedm andělů se sedmi ranami. Byli oblečeni v čisté, běloskvoucí lněné roucho a na prsou přepásáni zlatými pásy. A jedna ze čtyř bytostí dala sedmi andělům sedm zlatých misek, plných hněvu Boha, který žije na věky věků. I naplnil se chrám dýmem Boží velebnosti a jeho mocí, a nikdo nemohl vejít do chrámu, dokud se nevykonalo sedm ran těch sedmi andělů.

První rána. I uslyšel jsem z chrámu mocný hlas volati k sedmi andělům: "Jděte a vylijte na zem sedm misek Božího hněvu!"

A odešel první a vylil svou misku na zem: tu vyrazily kruté a bolestivé vředy na lidech, kteří měli znamení šelmy, i na těch, kdož se klaněli jejímu obrazu.

Druhá rána. A druhý anděl vylil svou misku na moře: to se změnilo v krev jako z mrtvého, a pomřely všechny živé bytosti v moři.

Třetí rána. A třetí anděl vylil svou misku na řeky a na prameny vod: ty se proměnily v krev. A uslyšel jsem anděla vod praviti: "Spravedlivý jsi, Pane, jenž jsi a jenž jsi byl, Svatý, že jsi tak rozsoudil! Neboť prolili krev svatých i proroků, a za to jsi jim dal pít krev. Zaslouhují si toho."

A od oltáře jsem uslyšel hlas: "Ano, Pane, Boževšemohoucí, pravé a spravedlivé jsou tvé soudy!"

Čtvrtá rána. A čtvrtý anděl vylil svou misku na slunce. Tomu byla dána moc rozpáliti lidi žárem a ohněm. A lidé byli rozpáleni velikým žárem. I rouhali se jménu Boha, jenž má moc nad těmito ranami: pokání však neučinili, aby mu vzdali slávu.

Pátá rána. A pátý anděl vylil svou misku na trůn šelmy. I zatmělo se její království a lidé si rozkousávali bolesti své jazyky a rouhali se Bohu na nebesích pro své bolesti a pro své vředy, ale pokání za své skutky neučinili.

Šestá rána. A šestý anděl vylil svou misku na velikou řeku Eufrat. I vyschla její voda, aby se tak připravila cesta králům od východu slunce. A viděl jsem z tlamy drakovy a z tlamy šelmy a z úst falešného proroka vycházeti tři nečisté duchy jako žáby. Jsou to totiž d'ábelští duchové, kteří činí divy: vycházejí ke králům celého světa, aby je shromáždili k válce ve veliký den všemohoucího Boha. - Hle, přicházím jako zloděj. Blahoslavený jest, kdo bdí a

opatruje si šat, aby nechodil nahý a aby neviděli jeho nahotu. – I shromáždil je na místo zvané hebrejsky Harmagedon.

Sedmá rána. A sedmý anděl vylil svou misku do vzduchu. I ozval se od trůnu z chrámu mocný hlas: "Stalo se!" A nastalo blýskání a hřímavé hromobití: i veliké zemětřesení povstalo, jakého nebylo nikdy, co lidé jsou na zemi, takové zemětřesení, tak veliké! A rozpadlo se to veliké město ve tři části a města pohanská padla. Bůh se upamatoval na ten veliký Babylon a podal mu kalich s vínem své nevole a hněvu. A všechny ostrovy zmizely a hory nebylo možno nalézt. Také kroupy jak cent těžké padaly z nebe na lidi, ale lidé se rouhali Bohu pro ránu krupobití: neboť byla to rána nadmíru velká.

Část 6. Jan vidí záhuby tří nepřátel Církve. (Zjev 17,1 - 20,10. NZ str. 758-765).

Oddíl 1. Porážka Babylona (Zjev 17,1 - 19,10. NZ str. 758-763).

Trestuhodný život Babylona.

I přišel jeden z těch sedmi andělů se sedmi miskami a mluvil se mnou takto: "Pojď, ukáži ti soud nad tou velikou nevěstkou, která sedí na mnoha vodách, s kterou pozemští králové smilnili a jejímž silným vínem se opojili obyvatelé země."

A v duchu mě dovedl na poušť. I spatřil jsem ženu seděti na šelmě barvy šarlatová a plné rouhavých slov, se sedmi hlavami a deseti rohy. A ta žena byla oděna nACHEM a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami, v ruce držela zlatý kalich, plný ohavného a nečistého svého smilstva, a na svém čele měla napsáno tajemné jméno: "Veliký Babylon, matka smilstev a ohavností světa."

A viděl jsem, jak je ta žena opojena krví svatých a krví mučedníků Ježíšových. Když jsem ji spatřil, velice jsem se podivil. A anděl mi řekl: "Proč se divíš? Já ti povím tajemství té ženy i té šelmy, která ji nese a která má sedm hlav a deset rohů. Šelma, kterou jsi spatřil, byla, a už není. Vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. I budou se diviti obyvatelé země, jejichž jména nejsou od ustavení světa napsána v knize života, až uzří šelmu, že byla, a není, a opět tu bude. Tu je potřebí rozumu s moudrostí. Sedm hlav znamená sedm hor, na nichž ta žena sedí, a ty znamenají sedm králů: pět z nich padlo, jeden jest a druhý ještě nepřišel, a až přijde, musí zůstat jen kratičký čas. A tou šelmou, která byla, a není, je zároveň i ten osmý. Pochází také z těch sedmi a jde do záhuby."

"A deset rohů, které jak jsi viděl, znamená deset králů. Ti se královské moci dosud neujali, ale jako králové dostanou moc se šelmou na jednu hodinu. Jsou stejné myslí a propůjčují svou sílu a moc té šelmě. Budou bojovati proti Beránkovi, ale Beránek je přemůže - neboť On je Pán pánů a Král králů - a s ním i ti, kdož jsou povoláni, vyvoleni a věrni."

I řekl mi: "Vody, na nichž jsi viděl seděti nevěstku, znamenají národy, kmeny a jazyky. A těch deset rohů, které jsi viděl, i ta šelma, budou nenáviděti nevěstku: i zpusťší ji a svléknou do naha a budou jísti její maso a spálí ji ohněm. Neboť Bůh jim vnukl, aby provedli jeho úradek a aby odevzdali své království šelmě na tak dlouho, až se naplní slova Boží. A ta žena, kterou jsi viděl, je to veliké město, které kraluje nad králi země."

Popis záhuby Babylona.

Potom jsem spatřil jiného anděla sestupovati z nebe s velikou mocí. Přitom se země ozářila jeho leskem. I vykřikl mocným hlasem: "Padl, padl ten veliký Babylon! Stal se obydlím zlých duchů, vězením všech duchů nečistých a vazbou všeho nečistého a odporného ptactva. Vždyť všichni národové pili ze žhavého vína jeho smilstva a králové tohoto světa smilnili s ním a kupci tohoto světa se obohatili z pyšného jeho rozkošnictví."

A jiný hlas z nebe jsem slyšel volati: "Vyjděte z něho, vy, můj lide, abyste neměli účast na jeho hříších a nedostali také z jeho ran, neboť jeho hříchy se kupí až k nebi a Bůh se

rozpomenul na jeho nepravosti. Odplat'te mu, co vám učinil, a odplat' e mu dvojnásobně podle jeho skutků! Do kalicha, do kterého naléval, nalejte mu dvojnásobně! Jak veliká byla jeho sláva a jeho rozkoš, tolik mu dejte muk a zármutku! Myslí totiž v svém srdci: „Sedím zde jako královna, vdovou nejsem a zármutek neuzřím. Proto v jeden den přijdou jeho rány: smrt, zármutek a hlad. Ohněm bude spálen, poněvadž mocný je Pán Bůh, jenž ho bude soudit.“

"I budou nad ním plakati a kvíliti králové světa, kteří s ním smilnili a žili rozmařile, až uzří dým z jeho požáru. Ze strachu před jeho mukami budou státi opodál a volati: „Běda, běda, ty veliké město Babylone, ty mocné město! V jedné hodině nadešel soud nad tebou!“

"Také obchodníci tohoto světa budou plakati a rmoutiti se nad tím, poněvadž nikdo již nebude kupovati jejich zboží:

zboží ze zlata a stříbra,
zboží s kaneny a perlami,
zboží z kmentu, nachu, hedvábí a šarlatu,
i zboží z thujového dřeva všech druhů,
všeliké nářadí za slonové kosti,
všeliké nářadí z drahého dřeva,
z mědi, železa a mramoru:
též skořici, amon, voňavky, masti a kadidlo,
také vína a oleje, jemnou mouku a pšenici,
skot a ovce, koně a vozy,
i otroky, to jest idské duše.
Také tvé zamilované ovoce ti zmizelo,
a všechno cenné a skvostné se od tebe ztratilo,
a již se to nikdy nenalezne.

Kupci s těmito věcmi, kteří z něho zbohatli, budou ze strachu před jeho mukami státi opodál, budou s pláčem nařikati a volati: „Běda, běda, to veliké město, které se odívalo kmentem, nachem a šarlatem, ozdobeno bylo zlatem, drahokany a perlami, neboť v jedné hodině je zničeno tak veliké bohatství!“

"A každý kormidelník a každý pobřežní plavec i lodníci a všichni, kdož jsou na moři zaměstnáni, zůstali stát opodál. Když viděli kouř z jeho požáru, vykřikli a pravili: „Které město bylo tak veliké jako toto? I posypali si hlavu popelem a křičeli v pláči a kvílení: „Běda, běda, to veliké město, v němž zbohatli z jeho bohatství všichni majitelé lodí na moři, neboť v jedné hodině bylo zpuštěno!“

"Radujte se nad ním, nebe, svatí a apoštolové a proroci, neboť Bůh pomstil vás na něm!"

I zdvihl jeden silný anděl kámen, veliký jako žernov, a vrhl jej do moře se slovy:

"S takovou prudkostí bude smeten Babylon, veliké město,
a nebude možno jej nalézt!
Žádná hra na citeru a žádný zpěv,
žádná hra na flétnu a žádný zvuk trub
už nezazní v tobě!
Žádný umělec jakéhokoliv umění se již v tobě neobjeví,
žádný klepot mlýna nebude v tobě už slyšen.
Žádné světlo lampy už v tobě nezasvítí.
Žádný hlas ženichův a nevěstin nebude v tobě slyšen.
Neboť tvoji obchodníci byli velmoži tohoto světa,
a tvými kouzly se dali svěsti všichni národové.
A na něm lpí krev proroků a svatých
a všech ostatních usmrcených na zemi."

Život v nebi po pádu Babylona (Zjev 19,1-10. NZ str. 762-763).

Potom jsem uslyšel jakoby mocný hlas velikého zástupu v nebi mluvit: "Aleluja! Vítězství, sláva a moc patří našemu Bohu! Vždyť pravé a spravedlivé jsou jeho soudy, poněvadž vykonal soud nad tou velikou nevěstkou, která zkazila zemi svým smilným životem. Pomstil krev svých služebníků, lpící na jejich rukou."

A opět řekli: "Aleluja! A dým z ní vystupuje na věky věků." I padlo čtyřiadvacet starců a čtyři bytosti na tvář a poklonili se Bohu, sedícímu na trůně, a řekli: "Amen! Aleluja!" A z trůnu bylo slyšet tento hlas: "Chvalte Boha našeho, všichni jeho služebníci a kdo se ho bojíte, malí i velcí!"

I uslyšel jsem mluvit jakoby hlas velikého zástupu a jako hukot veliké vody a jako burácení silného hromu: "Aleluja! Pán, náš Bůh všemohoucí, se ujal vlády. Radujme se, plesejme a vzdejme mu chválu, neboť nadešla svatba Beránkova a jeho nevěsta je připravena! Směla se obléci v běloskvoucí, čisté jemné plátno." - Jemné plátno znamená spravedlivé skutky svatých.

I řekl mi: "Napiš: Blahoslavení, kdož jsou povoláni k svatební hostině Beránkově!" A řekl mi: "To jsou pravdivá slova Boží." Padl jsem mu k nohám, chtěje se mu poklonit. Ale řekl mi: "Chraň se to udělat! Jsem služebník tvůj a tvých bratří, kteří mají svědectví o Ježíšovi. Bohu se klaněj!" - Svědectví o Ježíšovi je totiž prorocký duch.

Oddíl 2. Porážka šelmy a jejích stoupců (Zjev 19,11-21. NZ str. 763-764).**Oddíl 3. Porážka draka** (Zjev 20,1-10. NZ str. 764-765).**Drak je spoután.**

A spatřil jsem anděla sestupovati z nebe. Držel v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. I uchopil draka, starého hada, to jest ďábla neboli satana, a spoutal ho na tisíc let. Potom ho uvrhl do propasti, dokud by neuplynulo tisíc let. Poté měl být na krátký čas rozvázán.

Tisícileté království.

A spatřil jsem trůny. I posadili se na ně a bylo jim dáno soudit. Též jsem spatřil duše těch, kdož byli sřati pro svědectví o Ježíšovi a pro slovo Boží, i duše těch, kdož se neklaněli šelmě ani jejímu obrazu, ani nepřijali na své čelo nebo na svou ruku její znamení. Ti ožili a kralovali s Kristem po tisíc let. Ostatní mrtví ožili, až uplynulo tisíc let. To je první vzkříšení. Blažený a svatý kdo má účast na prvním vzkříšení. Nad nimi nemá moci druhá smrt. Ti budou kněžími Božími a Kristovými, a budou s ním kralovati po tisíc let.

Konečná porážka draka – satana.

Až uplyne těch tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře. I vyjde, aby sváděl národy na čtyřech stranách světových, Goga a Magoga, a aby je shromáždil k válce. - Je jich takové množství jako mořského písku. - A vyšli do širého světa a obklíčili tábor svatých a milované město. Ale z nebe od Boha se snesl oheň a strávil je, a ďábel, jejich svůdce, byl vržen do ohnivého a sirnatého jezera, kde jest i šelma a falešný prorok: budou (tam) trápeni ve dne v noci na věky věků.

Část sedmá: Jan vidí věčné království Boží (Zjev 20,11 - 22,5. NZ str. 765-768).**Vzkříšení těla a poslední soud.**

Také jsem spatřil veliký bílý trůn, i toho, jenž na něm seděl. Před ním zmizela země i nebe, a nenalezlo se pro ně místo. A spatřil jsem před trůnem státi mrtvé, veliké i malé. I byly

otevřeny knihy: též jiná kniha byla otevřena, totiž kniha života. A mrtví byli souzeni podle zápisů v knihách, totiž podle svých skutků. Neboť moře vydalo své mrtvé, kteří byli v něm, a smrt i místo zemřelých vydaly své mrtvé, kteří byli v nich, a byli souzeni každý podle svých skutků. Smrt i místo zemřelých byly uvrženy do ohnivého jezera. To je druhá smrt, ohnivě jezero. A kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

Nové nebe a nová země.

A spatřil jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly, a moře již není. Také jsem spatřil já Jan, svaté město, nový Jerusalems, snášeti se z nebe od Boha: byl připraven jako ozdobená nevěsta pro svého ženicha. A z trůnu jsem uslyšel mluviti mocný hlas: "Hle, stánek Boží mezi lidmi! A přebývati bude mezi nimi a oni budou jeho lidem, a On, Bůh, bude mezi nimi jejich Bohem. Setře Bůh každou slzu z jejich očí, a nebude již smrti ani zármutku ani nářku ani bolesti, neboť co dříve bylo, přestalo."

Ten, jenž seděl na trůně, řekl: "Hle, obnovuji všechno."

A řekl mi: "Napiš to, neboť jsou tato slova spolehlivá a pravdivá!" Dále mi řekl: "Stalo se! Já jsem Alfa a Omega, Počátek a Konec. Já zdarma dám žíznivému z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane to dědictvím, a (já) mu budu Bohem a on mi bude synem. Bázlivci však a nevěřící, hříšníci, vrazi, smilníci, čarodějníci, modláři a všichni lháři budou míti svůj díl v jezeře hořícím ohněm a sírou. To je druhá smrt."

Popis nového Jerusalema.

I přišel jeden ze sedmi andělů, kteří drželi sedm misek plných sedmi posledních ran, a mluvili se mnou toto: "Pojď, ukáži ti nevěstu, choť Beránkovu!"

I odvedl mě v duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město, Jerusalems, jak se snáší z nebe od Boha v božské velebnosti. Třpytilo se jako drahokam, jako křišťálově jasný jaspis. Mělo veliké a vysoké hradby s dvanácti branami. V branách stálo dvanáct andělů, a byla tam napsána jména, totiž jména dvanácti pokolení synů Izraelových. Tři brány (stály) k východu, tři brány k severu, tři brány k jihu a tři brány k západu. A městské hradby měly dvanáct základů a na nich dvanáct jmen dvanácti apoštolů Beránkových.

A ten, který se mnou mluvil, držel zlatou třtinu na měření, aby jí změřil město, brány a jeho hradby. Město tvoří čtverec, takže jeho délka je rovná šířce. I změřil město zlatou třtinou: bylo dvanáct tisíc honů, a jeho délka, šířka i výška jsou stejné. Také změřil jeho hradby: byly sto čtyřiačtyřicet loktů podle lidské míry, a ta je také míra andělů. Zdi jeho hradeb byly z jaspisu, město samo bylo z čistého zlata, tak čisté jako sklo. Základy městských hradeb byly ozdobeny drahokamy všech druhů: první základ byl z jaspisu, druhý ze safíru, třetí z chalcedonu, čtvrtý ze smaragdu, pátý ze sardonixu, šestý z karneolu, sedmý z chrysolitu, osmý z berylu, devátý z topasu, desátý z chrysoprasu, jedenáctý z hyacintu, dvanáctý z ametystu. A dvanáct bran bylo dvanáct perel: každá jednotlivá brána byla z jedné perly. Náměstí města bylo čisté zlato jako průhledné sklo.

Ale chrám jsem v něm neviděl, neboť Pán, Bůh všemohoucí, a Beránek je jeho chrámem. A to město nepotřebuje na osvětlování slunce ani měsíc, poněvadž velebnost Boží je osvětila, a jeho světlem je Beránek. I budou choditi v jeho světle národové a králové země přinesou do něho svou slávu a čest. A brány jeho nebudou přes den zavírány a noci tam také nebude. Slávu a čest národů vnesou do něho. A nic poskvrněného do něho nevejde, ani kdo se dopouští ohavnosti a lži, nýbrž jenom ti vejdou, kdož jsou zapsáni v Beránkově knize života.

Věčné štěstí svatých.

I ukázal mi proud vody života, třpytící se jako křišťál a vytékající z trůnu Božího a Beránkova. Uprostřed jeho náměstí a po obou stranách proudu stál strom života, který přinášel dvanáctero plodů: každý měsíc přinášel totiž svůj plod, a listí toho stromu je léčebný

prostředek pro národy. A nebude již žádné kletby. Trůn Boží a Beránkův bude v něm a jeho služebníci budou mu sloužiti, a budou patřiti na jeho tvář, a jeho jméno bude na jejich čelech. Ani noci již nebude, ani světlo lampy ani světlo sluneční nebudou potřebovat, neboť Pán Bůh je bude osvětlovati a budou kralovati na věky věků.

Závěr knihy (Zjev 22,6-21. NZ str. 768-769).

I řekl mi: "Tato slova jsou spolehlivá a pravdivá. A Pán, Bůh prorockých duchů, poslal svého anděla, aby ukázal svým služebníkům, co se má vbrzku státi. A hle, přijdu brzy! Blahoslavený, kdo plní prorocká slova této knihy."

A já, Jan, jsem to slyšel a viděl. A jakmile jsem to uslyšel a uviděl, padl jsem andělovi, který mi to ukazoval, k nohám, chtěje se mu poklonit. Ale on mi řekl: "Chraň se to udělat! Jsem spoluslužebník tvůj a tvých bratří proroků, a těch, kdož plní prorocká slova knihy. Bohu se klaněj!"

I řekl mi: "Nezapečet'uj prorocká slova této knihy, neboť čas je blízko! Kdo páše bezpráví, ať je páše ještě, kdo je poskvrněn, ať se poskvrní ještě, a kdo je pravedlivý, ať jedná spravedlivě ještě, kdo je svatý, posvěť se ještě!"

"Hle, přijdu brzy a se mnou moje odplata, abych udplatil každému podle jeho skutků. Já jsem Alfa a Omega, První a Poslední, Počátek a Konec. Blahoslavení, kdož perou svá roucha v krvi Beránkově! Ti mají právo ke stromu života, i právo vejíti branami do toho města. Mimo město budou psi, čarodějníci, smilníci, vrahové, modláři a všichni, kdož rádi lžou."

"Já, Ježíš, poslal jsem svého anděla, abych vám to sdělil pro křesťanské obce. Já jsem ratolest a potomek Davidův, zářivá jitřenka."

Duch i nevěsta praví: "Přijď! A kdo žízni, ať přijde a kdo chce, ať si zdarma nabere vody života!"

Osvědčuji pak každému, kdo slyší prorocká slova této knihy: Přidal-li by někdo něco k těmto slovům, tomu přidá Bůh rány, o nichž je napsáno v této knize. A ubral-li by někdo něco z prorockých slov této knihy, tomu odejme Bůh jeho podíl na stromě života a na svatém městě, jak je to psáno v této knize.

Ten, kdo to osvědčuje, praví: "Ano, přijdu brzy."

Amen. Přijď, Pane Ježíši!

Milost Pána našeho Ježíše Krista budiž s vámi se všemi! Amen.